

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Písku ze dne 25. února 1925, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými František M. zločinem krádeže podle §§ů 5, 171, 175 I b), 176 II a) tr. zák., Alois M. pak zločinem krádeže podle §§ů 171, 175 I b) tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Po věcné stránce (čís. 10 Šu 281 tr. ř.) namítá zmateční stížnost, že zločinná kvalifikace krádeže podle Šu 175 I b) tr. zák. byla by v tomto případě odůvodněna jen tenkrát, kdyby odnětí poměrně nepatrného množství kamenů z náhozu navigační cesty bylo spojeno s nebezpečenstvím zmaření nebo stížení účelu vodního díla, čehož tu nebylo. Nesprávnost tohoto náhledu vyplývá jednak z úvodní věty Šu 175 tr. zák., která pojí zločinnou kvalifikaci krádeže pouze k vlastnosti ukradené věci, jednak ze znění § 85 c) tr. zák., který stanoví v poslední větě zvláštní požadavek nebezpečnosti pouze pro poškození, spáchané na jiných předmětech, než které jsou výslovně vyjmenovány v odstavci c) Šu 85 tr. zák.; u těchto (v citovaném Šu výslovně uvedených předmětů, mezi nimiž jsou také vodní díla) tvoří vlastnost věci znak, který dává poškození věci zločinný ráz. Z toho nutno souditi, že podle Šu 175 I b) tr. zák. se stává krádež zločinnou bez ohledu na hodnotu již z pouhé vlastnosti ukradené věci, jakmile byla spáchána na jednom z předmětů, uvedených v Šu 85 c) tr. zák. a že nelze klásti pro zločinnou kvalifikaci krádeže podle Šu 175 I b) kromě zvláštní vlastnosti věci ve smyslu Šu 85 c) ještě další požadavek, by krádež byla spojena se zvláštním nebezpečenstvím zmaření nebo stížení účelu předmětu zákonem zvláště chráněného, jak mylně činí zmateční stížnost.

Čís. 2027.

Nesplnění manželského slibu nespadá pod sankci Šu 506 tr. zák., vyskytl-li se, třeba dodatečně, vážný důvod pro odepření splnění slibu. Důvodem takovým není čin, jímž pachatel sám vědomě a úmyslně se zbavil možnosti splnění slibu (na př. napotomní sňatek).

(Rozh, ze dne 22. června 1925, Zm I 280/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 9. března 1925, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ů 197, 200 tr. zák. a přestupkem podle Šu 506 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Ohledně přestupku podle Šu 506 tr. zák. namítá zmateční stížnost, že nalézací soud nepřihlížel k tomu, že se obžalovaný v září 1924 oženil a že tím vznikl dodatečně vážný důvod nemožnosti, splnění slib man-

želský. Tuto námitku dlužno označiti za právně bezpodstatnou. Je sice pravda, že jet nezbytnou podmínkou skutkové podstaty přestupku podle §u 506 tr. zák., aby pachatel odpíral bezdůvodně splnění slibu, a že nesplnění slibu nespadá pod sankci §u 506 tr. zák., vyskytl-li se, byť i teprve dodatečně, vážný důvod pro odepření splnění slibu, ale důvodem ospravedlňujícím nesplnění slibu po rozumu posléze uvedeného ustanovení zákona nemůže býti nikdy čin, jímž pachatel sám vědomě a úmyslně se zbavil možnosti splnění slibu; neboť jinak bylo by ustanovení §u 506 tr. zák. ilusorním. Že tu šlo o čin uvedeného druhu, zjišťuje nalézací soud v důvodech rozsudku, kde uvádí, že obžalovaný, dav se oddati s Kristinou M-ou, projevil zřejmě úmysl, nesplniti manželský slib, daný Janě Č-ové před jejím svedením a zmrháním.

Čís. 2028.

Beze změny skutkového základu řízením průvodním před odvolacím soudem nemůže tento soud uchýliti se od zjištění prvního soudu (§§y 281 čís. 5, 470 odstavec druhý tr. ř.).

Trestání válečné lichvy (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Označení cen jest požadováním ve smyslu §u 7 zákona.

V subjektivním směru se vyžaduje vědomí pachatelovo o zřejmé přemrštěnosti ceny.

(Rozh. ze dne 22. června 1925, Zm I 371/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Plzni ze dne 22. ledna 1925 porušen byl zákon v ustanovení §u 7 zákona ze 17. října 1919, čís. 568 Sb. z. a n., §u 270 čís. 5 a §u 470 tr. ř., rozsudek ten se zrušuje a odvolacímu soudu se ukládá, by, šetře zásady §u 293 odstavec druhý tr. ř., ve věci znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu v Domažlicích ze dne 12. prosince 1924 byla obžalovaná Marie F-ová sprostěna podle §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přestupek §u 7 zákona ze 17. října 1919, čís. 568 Sb. z. a n., jehož se prý dopustila tím, že koncem října 1924 v D., využívajíc mimořádných poměrů válkou vyvolaných, žádala za brambory, předmět potřeby, zřejmě přemrštěnou cenu 70 h za 1 kg. Dle odůvodnění rozsudku doznala sice obžalovaná, že prodávala v drobném 1 kg velkých brambor po 70 h, ač je koupila po 40 Kč 1 q, hájila se však tím, že koupila brambory velké i malé, malých že byla nejméně jedna třetina, že za 70 h prodávala pouze brambory velké a přebrané, kdežto malé že prodávala 1 kg po 25 h ke krmení. Okresní soud, uznávaje cenu 50 až 60 h za 1 kg v drobném v D. za obvyklou, neshledal vzhledem k výpovědím svědků a k ostatním skutečnostem, pro tvoření ceny důležitým (režie, ztráta, čistý zisk), že obžalovaná prodávala brambory se ziskem ne-